regionale samenwerking Jeugdhulp Haaglanden

servicebureau Jeugdhulp Haaglanden

Regionaal afwegingskader schadelijk wachten op jeugdhulp

05-12-2023

Inleiding

Jeugdigen die leven in onveiligheid, met een ontwikkelingsbedreiging of met een dringende hulpvraag – waaronder jeugdigen met een kinderbeschermingsmaatregel – moeten te vaak te lang wachten op passende hulp. We gaan ervan uit dat wachten schadelijk is voor jeugdigen waarbij door de rechter een maatregel is opgelegd, maar ook schadelijk is voor jeugdigen waarbij dringende problematiek speelt. De inspectie hanteert daarbij de definitie dat het in het algemeen schadelijk is indien deze kinderen drie maanden of langer moeten wachten op passende jeugdhulp. De regio Haaglanden heeft deze definitie overgenomen.

Beide groepen moeten zo snel mogelijk jeugdhulp krijgen, terwijl er momenteel schaarste in de jeugdhulp bestaat. Vanwege de huidige schaarste in de beschikbare jeugdhulp moeten we keuzes maken en ervoor zorgen dat voor deze jeugdigen en gezinnen zo snel mogelijk jeugdhulp beschikbaar is. Ook in Haaglanden wordt er helaas soms lang gewacht op de benodigde hulp. Om deze reden gaan we in de regio werken met een afwegingskader waarbij een onderscheid gemaakt wordt tussen jeugdhulp die wordt ingezet in het gedwongen - of in het vrijwillig kader. Het afwegingskader is bedoeld als hulpmiddel voor de huidige ontstane schaarste en kan op termijn worden aangepast of bij voldoende beschikbaarheid van jeugdhulp komen te vervallen. We voelen nu de urgentie om met dit afwegingskader op korte termijn de benodigde hulp te kunnen bieden aan de jeugdigen en gezinnen die deze hulp het meest nodig hebben. Gezien de huidige financiële problematiek, is dit afwegingskader nog belangrijker omdat de te maken afweging nog scherper moet zijn.

NB: De huidige regels en afspraken omtrent urgentie en spoed in het vrijwillig kader blijven ongewijzigd (levensbedreigende situatie of ziekte, gevaar voor zichzelf en/of omgeving, acute en/of zware psychiatrische stoornis). Deze jeugdigen ontvangen per definitie altijd per direct voorrang vanwege de spoedsituatie.[1] Ook het handelen in een crisissituatie dient direct te gebeuren. (Voor de gehanteerde definitie van een crisissituatie, zie de bijlage.)

Met bijgaand afwegingskader doet de regio een dringende oproep aan jeugdhulpaanbieders om voorrang voor jeugdhulp toe te passen bij jeugdigen in de meest kwetsbare situaties. In de Regiovisie Jeugdhulp Haaglanden 2021-2025 is prioriteit gegeven aan kinderen en gezinnen in kwetsbare omstandigheden, zoals de ambitie dat kinderen tijdig passende hulp krijgen in een duurzaam veilige situatie. Een vertaling van deze ambitie vindt plaats in het Uitvoeringsplan Regiovisie Jeugdhulp Haaglanden 2023-2024, waarin ook dit afwegingskader is opgenomen. In een brief aan de Tweede Kamer (14-11-2022) van de ministeries van JenV en VWS wordt ook gesteld dat afwegingen in de voorrang op jeugdhulp noodzakelijk zijn en heeft het NJi in oktober 2023 een landelijke handreiking ontwikkeld dat helpt om gezamenlijk te beslissen:

https://www.nji.nl/publicaties/afwegingen-bij-de-inzet-van-schaarse-jeugdhulp

[1] Indien de huidige definities (en regels en afspraken) van urgentie, spoed en crisis niet voldoende eenduidig zijn, dan gaat de regio over tot een voorstel voor harmonisatie van deze begrippen voor het werkveld.

Ook in de onlangs vastgestelde Hervormingsagenda Jeugd staat dat de jeugdhulpplicht, die toeziet op het bieden van hulp aan de jeugdigen en gezinnen in de meest kwetsbare situaties, scherper afgebakend gaat worden.

Op basis van de Kamerbrief en onze eigen praktijk in de regio zijn de volgende afwegingen te maken:

Afwegingen in het gedwongen kader
Als een kinderrechter zich uitspreekt over de noodzaak van een kinderbeschermingsmaatregel (deze term omvat ook de maatregelen voor voogdij en de jeugdreclassering) en daaruit voortvloeiende inzet van hulp voor een jeugdige, dan is dat zwaarwegend. Er wordt door de overheid diep ingegrepen in het leven van jeugdigen en ouders, en aan de uitspraak dient dan ook uitvoering te worden gegeven. Het is een publieke taak en plicht om direct voor jeugdigen met een maatregel te zorgen. De overheid (rechter) grijpt in en dit is niet voor niets. Bij die afweging is de uitspraak van een rechter zwaarwegend.

Een tweede groep jeugdigen binnen het gedwongen kader zijn de jeugdigen waarbij sprake van de wet verplichte GGZ; er is een veiligheidsrisico en de jeugdige/het gezin kan onvoldoende openstaan/toekomen aan de hulpverlening. Vanuit de wet verplichte GGZ heeft de rechter een uitspraak gedaan over een behandeltraject dat gedwongen is opgelegd.

De jeugdhulp voor deze jeugdigen dient daarom met voorrang ingezet te worden en alleen voor dringende gevallen binnen het vrijwillig kader kan hiervan worden afgeweken. Het kader is daarmee niet absoluut maar *tenzij,* namelijk altijd in afweging met andere dringende en/of zware problematiek op de wachtlijst.

Afweging in het vrijwillig kader
Er zijn jeugdigen met dringende problematiek waarbij geen kinderbeschermingsmaatregel is opgelegd, maar wel qua problematiek *zwaarder* kan wegen dan een maatregel. In dat geval heeft in de afweging deze jeugdige de voorrangspositie. Het betreft hier de groep jeugdigen waarbij sprake is van een veiligheidsrisico voor de jeugdige zelf en/of voor de omgeving. Het gaat hier ook om jeugdigen met een ernstige psychiatrische aandoening, waarbij duidelijk sprake is van een ontwricht sociaal - en maatschappelijk leven als gevolg van de stoornis bij de jeugdige. Deze jeugdigen verdienen voorrang bij de inzet van jeugdhulp boven het gedwongen kader.

Afweging op basis van leeftijd
Een derde specifieke groep is gebaseerd op de leeftijd van het kind. Indien de leeftijd van het kind onder het zevende jaar is, dan krijgt dit kind en het gezin voorrang bij het inzetten van hulp als er tegelijkertijd ook de dringende problematiek zoals hierboven beschreven speelt in gedwongen - of vrijwillig kader. De leeftijd van het kind weegt dan mee als een *extra* kwetsbaarheid en heeft daarmee in een vergelijkbare situatie en/of bij vergelijkbare problematiek voorrang op de twee bovengenoemde groepen. Deze extra kwetsbaarheid betreft kinderen die in de bovengenoemde groepen behoren en ook jonger zijn dan zeven jaar. Deze groep heeft in het prioriteren van de inzet en start van jeugdhulp een extra voorrangspositie boven de oudere kinderen.
Algemeen aangenomen en ook bekend uit wetenschappelijke literatuur is het belang van vroegtijdig onderkennen (en hierop acteren) van ontwikkelingsproblematiek bij jonge kinderen (0-6 jaar). Op jonge leeftijd zijn de diverse ontwikkelingsgebieden van het kind nog sterk in

samenhang met elkaar en zijn de mogelijke nadelige gevolgen van de onderkende problematiek en/of stoornis beter te beperken dan in het latere leven waarin patronen en problematiek meer ingesleten zijn. Het belang van vroegtijdig interveniëren en daarmee preventief acteren geldt zowel voor problematiek in de ontwikkelings- als de opvoedingssfeer van het kind, en daarmee in de jeugdhulp breed (zie ook https://developingchild.harvard.edu/science/deep-dives/mental-health/ en https://ectacenter.org/topics/earlyid/capta.asp).

De scope van het afwegingskader
Bovengenoemde groepen jeugdigen met dringende problematiek moeten zo snel mogelijk geprioriteerd worden **en met voorrang** hulp krijgen. Het gaat hierbij om twee afzonderlijke groepen waarbij jeugdigen zich in een specifieke situatie begeven en een groep op basis van leeftijd van jeugdigen. De individuele casuïstiek is daarna leidend (op redelijkheid en problematiek); er wordt geen algemene regel voor de beoordeling van de casuïstiek voorgeschreven. Voor landelijk – of bovenregionaal werkende aanbieders geldt hetzelfde principe van de leidende individuele casuïstiek, er wordt niet tussen regio's gewogen, maar op basis van casuïstiek.
Willekeur in de toewijzing naar – en de start van jeugdhulp is onwenselijk en dient voorkomen te worden. Een gezamenlijk ontwikkeld afwegingskader kan professionals helpen in het maken van de (dagelijkse) keuzes over de prioritering van jeugdhulp. Een dergelijk kader zou moeten bijdragen aan de moeilijke afwegingen die nu in de praktijk al gemaakt worden en de besluitvorming over de prioritering van hulp moeten helpen.

Voorrang bij het inzetten van de hulp betekent dat na zorgvuldige afweging met het kader deze jeugdigen voorrang krijgen op *alle* andere hulpvragen die zijn aangemeld. Wachten is schadelijk voor deze jeugdigen hebben we geconstateerd en dat betekent dat zij zo spoedig mogelijk hulp moeten ontvangen.

In beginsel is de aanbieder op wiens wachtlijst de wachtende staat verantwoordelijk voor het zo snel mogelijk bieden van hulp. We kunnen niet verwachten dat de soms schaarse hulp dan ook direct beschikbaar is, echter we verwachten wel een actieve sturing op de wachttijden en dat de schadelijk wachtende jeugdigen bovenaan de wachtlijst geplaatst worden. In samenwerking met collega-organisaties wordt vervolgens een oplossing gevonden en de benodigde hulp zo snel mogelijk gestart.

Verantwoordelijkheid jeugdhulpaanbieders
We vragen aan jeugdhulpaanbieders om hun verantwoordelijkheid te nemen en mee te ontwikkelen met de zich snel veranderende vraag naar andersoortige hulp, eventuele contra-indicaties zoveel mogelijk achterwege te laten (wat kan er wel?) en actief te sturen op instroom en wachtlijsten door bijvoorbeeld een 'wachtlijstcoach'[2]. De aanbieder bij wie is aangemeld is verantwoordelijk om – eventueel in overleg met verwijzer – de afweging te maken en om zelf hulp te bieden of – eventueel samen met verwijzer – een andere aanbieder te zoeken. Een "nee" gaat daarmee altijd gepaard met het aangeven van wat er wel in samenwerking mogelijk is. De jeugdigen op een wachtlijst bij een aanbieder zijn actief in beeld, worden gevolgd en eventueel alsnog met voorrang in hulp genomen.
Om te komen tot een hulpaanbod voor zeer complexe en meervoudige problematiek is doorgaans meer analyse, afstemming en afspraken over gezamenlijke verantwoordelijkheden

[2] Tijdens de deeltafels JGGZ is het idee van een 'wachtlijstcoach' ingebracht.

met aanbieders nodig. Dit proces wordt voor deze groepen jeugdigen dan met dringende voorrang in gang gezet, soms ook met de inzet van het Expertiseteam Complexe Zorg.

Van cruciaal belang voor het werken met een afwegingskader is het zicht hebben en houden op de wachtlijst van de eigen organisatie. We vragen de jeugdhulpaanbieders, GI's, lokale teams en POH om actief zicht te houden op de veiligheid van de wachtende jeugdige en het gezin, maar ook op de actuele situatie waarin de jeugdige en het gezin zich in bevinden. Het is belangrijk om te monitoren of de situatie van de jeugdige stabiel is, vooruit gaat of dat deze achteruit gaat. Dit vraagt om een actief contact met cliënten op de wachtlijst. Alleen dan kan ook voldoende gewogen worden of een jeugdige nog op de juiste wachtlijst staat of doorverwezen moet worden, of voorrang geniet of nog kan blijven wachten. Ook vraagt het om een vlotte intake[3], dat is nodig om zicht te krijgen op de situatie van de cliënt. Soms blijkt na maanden dat de cliënt "ten onrechte" op een wachtlijst staat omdat het aanbod niet matcht met de problematiek van de cliënt.

Bij aanmelding voor hulp kan zowel het actief contact houden tijdens het wachten als de werking van het afwegingskader met de jeugdige en het gezin besproken worden, zodat ook verwachtingen over en weer over de start van hulp helder zijn.

Het afwegingskader

Het afwegingskader is bedoeld om te komen tot het zo snel mogelijk inzetten van de hulp voor kinderen en gezinnen in kwetsbare situaties, met inachtneming van de jeugdigen met een beschermingsmaatregel.

Voor de hierboven beschreven jeugdigen (en gezinnen) is direct behandeling en/of hulp noodzakelijk, omdat zonder hulp de situatie verslechtert, de ontwikkeling van de jeugdige stagneert, de problematiek toeneemt en/of er nieuwe problemen kunnen ontstaan.[4]

Het proces beschreven in drie stappen:

1. Nieuwe aanmeldingen: screening voor wachtlijst op intake:
   Met behulp van het afwegingskader wordt voor alle nieuwe instromende jeugdigen bepaald in welke categorie zij vallen. Voor jeugdigen in het gedwongen kader wordt een afweging gemaakt op het gebied van (on)veiligheid. In bijlage 1 wordt een rode, oranje en groene groep onderscheiden. *De rode categorie heeft per definitie voorrang én ontvangt per direct een vorm van jeugdhulp.*
   Vervolgens wordt gehandeld naar de mate van voorrang die de individuele jeugdige al dan niet ontvangt. Voorts worden de jeugdigen op de wachtlijst gescreend (een snelle waardering van de situatie met conclusie dat de jeugdige al dan niet op de intake-wachtlijst van de organisatie terecht komt) en krijgt de aanbieder zicht op de

[3] Contractueel geldt een periode van maximaal 10 werkdagen waarin de intake dient plaats te vinden. Dit is echter een theoretische werkelijkheid geworden.

[4] Deze criteria worden gebruikt in het referentiekader voor residentiële zorg van het Expertisecentrum Complexe Zorg.

wachtende jeugdigen die voorrang krijgen. Screening, maar ook daarna de monitoring van de wachtlijst vereist dat aanbieders een blijvend inzicht hebben in de situatie van de jeugdige en het gezin op de eigen wachtlijst. Wie staan er bij onze organisatie op een wachtlijst? Wat speelt er op het moment van wachten bij deze jeugdigen en gezinnen? Wie is de verwijzer? Is de verwijzer een GI? Heb ik voldoende informatie om deze afweging te kunnen maken? Zijn er andere instanties/aanbieders reeds bij het gezin betrokken die het wachten kunnen opvangen?

2. Intake en eerste besluitvorming over de hulp:
   De intake van de bepaalde jeugdigen start met voorrang na de aanmelding/screening van de wachtlijst. Op basis van de intake beoordeelt de jeugdhulpaanbieder direct na intake of zij de jeugdige wel of niet met voorrang in zorg neemt. De score op een gevalideerde risicotaxatie (ARIJ, WIK) over de acute veiligheidssituatie van de jeugdige en afgenomen door GI en/of aanbieder is leidend in de eerste afweging. De individuele casuïstiek is daarna leidend (op redelijkheid en problematiek).
   Eventueel, bij meervoudige problematiek, neemt de aanbieder het initiatief om *direct* een gezamenlijke intake/ triage met collega-aanbieders te organiseren. Voorkomen moet worden dat het gehele intakeproces sterk vertraagt en door jeugdige en gezin het proces *opnieuw* doorlopen moet worden bij een collega-aanbieder. Indien toch een overdracht van de jeugdige naar een collega noodzakelijk is, dan is dit een zo volledig mogelijk dossier en via een zo efficiënt mogelijk proces voor jeugdige, gezin en verwijzer.

   Voor landelijk - of bovenregionaal werkende aanbieders geldt hetzelfde principe van de leidende individuele casuïstiek, er wordt niet tussen regio's gewogen.

3. Start hulp:
   Na de intake wordt de hulp met voorrang voor deze jeugdigen gestart. Verdere (handelingsgerichte en verdiepende) besluitvorming[5] over de inhoud van de hulp wordt samen met jeugdige, gezin en eventueel verwijzer doorlopen; gelijktijdig is al gestart met de jeugdhulp.

[5] Om gedeelde besluitvorming te bevorderen is er bijvoorbeeld een specifieke Richtlijn Jeugdhulp en Jeugdbescherming opgesteld: het samen beslissen over passende hulp (Bartelink et al., 2015). Deze richtlijn helpt om samen met de jeugdige en het gezin te komen tot een zorgbehoeftebepaling en de inzet van passende en effectieve jeugdhulp.

Afwegingen in het gedwongen kader		Toelichting
1. Is er een veiligheidsrisico voor de jeugdige en/of wordt de ontwikkeling van de jeugdige ernstig bedreigd en daarom sprake van gedwongen hulp?	Ja, voorrang bij inzetten van jeugdhulp op basis van afweging (on)veiligheid (zie bijlage 1).	Er is sprake van een kinderbeschermingsmaatregel; OTS, MUHP, voogdij, een jeugdreclasseringsmaatregel en/of er is een machtiging gesloten jeugdzorg afgegeven door de rechter. Het kind krijgt expliciet voorrang indien het zich bevindt in de rode categorie (zie bijlage 1). Er is sprake van de wet verplichte GGZ of wet Zorg en Dwang; er is een veiligheidsrisico en de jeugdige/het gezin kan onvoldoende openstaan/toekomen aan de hulpverlening. Vanuit de wet verplichte GGZ heeft de rechter een uitspraak gedaan over een behandeltraject. Het kind krijgt voorrang.
Afwegingen in het vrijwillig kader		**Toelichting**
2. Is er sprake van een jeugdige met dringende problematiek?	Ja, voorrang bij inzetten van jeugdhulp.	Een van beide redenen is voldoende voor het verkrijgen van voorrang: 1. Het betreft hier de groep jeugdigen waarbij sprake is van een veiligheidsrisico voor de jeugdige zelf en/of voor zijn/haar omgeving. 2. Het gaat hier ook om jeugdigen met een ernstige psychiatrische aandoening waardoor ernstige beperkingen in het sociaal - en maatschappelijk leven van de jeugdige en het gezin zijn ontstaan (aandoeningen zoals persoonlijkheidsstoornissen en eetstoornissen, maar ook verslaving en middelengebruik).

		De aandoening is niet van voorbijgaande aard.
3. Is er sprake van vergelijkbare dringende problematiek zoals bij 1 of 2 *en* is de jeugdige onder de 7 jaar?	Ja, voorrang bij inzetten van jeugdhulp.	Vanwege de leeftijd van het kind is snel een behandeling en/of hulp nodig.[6]

Normen bij het kader
Uit de drie afwegingen binnen het afwegingskader zijn onderstaande professionele normen te onderscheiden.

- In ***alle*** gevallen waarin van een kinderbeschermingsmaatregel of van verplichte GGZ of Zorg en Dwang sprake is, krijgt de jeugdige en het gezin voorrang bij de start van jeugdhulp, ***tenzij*****:**
- andere jeugdigen in het vrijwillig kader zwaarder wegen op grond van schadelijk wachten.
- Het kind jonger dan 7 jaar dat onderdeel is van een van beide voorrangsgroepen neemt een extra voorrangspositie in.

[6] Het leeftijdscriterium is toegevoegd in samenspraak met de JGGZ aanbieders.

Bijlage 1 Afweging (on)veiligheid vanuit de GI's (bron: Jeugdbescherming west en William Schrikker Stichting)

Met behulp van het afwegingskader wordt voor alle nieuwe instromende jeugdigen bepaald in welke categorie zij vallen. Voor jeugdigen in het gedwongen kader wordt een afweging gemaakt op het gebied van (on)veiligheid. In deze bijlage wordt een rode, oranje en groene groep onderscheiden. *De rode categorie heeft per definitie voorrang én ontvangt per direct een vorm van jeugdhulp.*

De categorieën worden bepaald op basis van de ingevulde veiligheidstaxatie (Actuarieel Risicotaxatie Instrument voor Jeugdbescherming (ARIJ)), de onderliggende feitelijke problematiek, in stand houdende factoren, leeftijd van de jeugdige en eventuele overige belangrijke factoren, zoals reeds aanwezige hulpverlening.

Rood (onveilig: metingcijfers ARIJ 1 t/m 4)
Er is sprake van één van onderstaande situaties:

- Er is (rekening houdend met de leeftijd van het kind) onvoldoende zicht op het kind (geen taxatie mogelijk) vanwege een gesloten geïsoleerd systeem, waarbij hulpverlening ook niet meer binnen komt.
- Er is sprake van acute onveiligheid (onderwerpen veiligheidstaxatie):
  1. (Acute dreiging van) fysiek geweld
  2. (Acute dreiging van) seksueel misbruik / loverboy
  3. (Acute dreiging van) ernstige verwaarlozing (waaronder gebrek aan bed, bad, brood)
  4. Risico op ontvoering of eergerelateerd geweld
  5. Weigering acute medische of psychische zorg
  6. Suïcide dreiging of andere ernstige psychiatrische problematiek.
  7. Huiselijk geweld
  8. Geen opvoeder die beschikbaar is (emotioneel).
  9. Er is sprake van vrijheidsbeneming (IVS/plaatsing in gesloten jeugdzorg etc/ DUT) of een spoedplaatsing regulier, waarbij het noodzakelijk is dat er direct wordt gehandeld om te voorkomen dat de jongeren zonder acties van de hulpverlening op straat staat.
  10. Er is sprake van schorsing van voorlopige hechtenis.
  11. Er is sprake van ITB Harde Kern, Criem of Elektronische Controle.
  12. Er wordt een haalbaarheidsonderzoek gevraagd.

Daarnaast speelt mee de duur van de tijd waarop de kinderen al wachten op zorg. Als het gaat om inzetten van passende zorg, zouden we kunnen afspreken, dat ieder kind dat langer dan drie maanden wacht automatisch de kleurcategorie 'rood' ontvangt.

Actie: Direct dezelfde dag actie vaste jeugdbeschermer aanstellen en contact met het gezin of kinderen organiseren.

Oranje (groot risico: metingcijfer ARIJ 5)
Er is sprake van één van onderstaande situaties:

- Acute veiligheid lijkt voldoende, maar er is geen andere betrokken hulpverlening waardoor er weinig zicht is op naleving bodemeisen/veiligheidsafspraken. Wel is er beperkt zicht door bijvoorbeeld betrokken informeel netwerk en school of opvang.
- Er is geen omgang met ouder bij complexe scheidingssituatie of voor het kind ernstig belastende omgang (emotioneel of fysiek).
- Er is sprake van dreiging op grootste risico's van onveiligheid (zie 1 t/m 8 bij rood)
- Het risico op recidive is Hoog (vanuit LIJ).
- De maatregel is voor 6 maanden uitgesproken.
- Er worden risico's gezien in gezinspatronen voortkomend uit de aangeleverde rapportage (op basis van achterliggende problematiek/ voorgeschiedenis waardoor acute veiligheid in het geding kan komen).
- Er is sprake van schoolverzuim.

Geel (licht risico: metingcijfer 6)

- Geen zorgen over acute veiligheid, er zijn wel veiligheidsafspraken.
- Geen hoog recidiverisico, maar wel voorwaarden en veiligheidsafspraken.

Groen (weinig zorgen: metingcijfer ARIJ 7 of hoger)

- Chronische problematiek waarbij op het moment van de taxatie geen acute onveiligheid is; er is monitoring door hulpverlening.
- Problemen in de omgangsregeling (zonder acuut fysiek risico).

Bijlage 2 Definitie crisissituatie

Definitie van crisis zoals deze wordt gehanteerd in de regio:

Er is sprake van een crisis als onderstaande problematiek zich plotseling voordoet (of bij een ernstig vermoeden daarvan) en/of recent aan het licht is gekomen. Daarnaast heeft het gezin en/of netwerk onvoldoende draagkracht om de problemen (zonder acute professionele zorg) op te lossen, waardoor er een
groot (dreigend) veiligheidsrisico voor de jeugdige (en zijn/haar omgeving) is/zal ontstaan en/of de jeugdige ernstig wordt bedreigd in zijn/haar ontwikkeling:

- Ernstige verwaarlozing;
- Ernstig fysiek, psychisch en/of seksueel geweld / of dreigende (kinder)mishandeling door ouder;
- Eergerelateerd geweld; acute ernstige bedreiging van de minderjarige;
- Ontvoering en/of onvrijwillige achterlating;
- Ouder of jeugdige dreigt met (zelf)doding;
- Ouder of jeugdige heeft een psychose of andere acute psychiatrische- en/of verslavingsproblematiek;
- Jeugdige is getuige/slachtoffer van een (recent) ernstige gebeurtenis;
- Jeugdige vertoont (plotseling) ernstige gedragsproblemen;
- Ernstig verstoorde relatie tussen jeugdige en ouder(s) als gevolg van faseproblematiek;
- Plotseling wegvallen van ouder(s) door detentie, opname, overlijden of ouders zijn onvindbaar waardoor opvang en/of een gezagsmaatregel direct noodzakelijk is.